

L'activitat professional d'en Ferran Pelegrina i Ruiz, arquitecte i arquitecte tècnic per la UPC, es desenvolupa dins i fora de la comarca d'Osona. En setze anys d'exercici professional, dels quals deu com a arquitecte, en Ferran ha estat tècnic assessor a diferents poblacions d'aquesta comarca com Seva i Santa Eugènia de Berga. Actualment, ho és de Sant Joan de Vilatorrada -a la comarca del Bages-, un municipi en transformació i amb un creixement notable. **"Es construeixen de l'ordre de cent quaranta habitatges cada any i la població té un creixement net d'unes cent persones, amb un creixement relatiu d'un 5'92% en els darrers cinc anys, molt per sobre del creixement mitjà de Catalunya, tant d'habitatges com de població. La seva estructura urbana és encara la d'un poble en creixement. I el seu repte és anar prenent personalitat pròpia, amb un conjunt de sistemes urbans que l'allunyin de la imatge d'un barri de Manresa. Per això estem treballant en la modernització dels serveis tècnics municipals, que es doten d'una infraestructura amb capacitat per projectar i gestionar transformacions en el teixit i l'espai urbà. A més, actualment, un equip extern s'està encarregant de la revisió del pla general per estudiar els nous àmbits de creixement, establir línies clares per completar i sanejar el teixit urbà actual; tot això es farà amb els mitjans informàtics més avançats, que permetran a l'Ajuntament, d'acord amb un conveni signat amb la Diputació de Barcelona, disposar d'un sistema de GIS"**.

Dins del marc d'aquesta revisió del pla general també ha estat objecte d'estudi la procedència dels seus habitants: **"Segons aquests estudis, la causa del creixement demogràfic actual de Sant Joan de Vilatorrada es troba en l'elevat nombre d'immigrants que comporta un saldo migratori positiu. El nombre de nouvinguts va tenir un màxim absolut l'any 1998, amb 419 nous residents, procedents, en gran part, de Manresa, a la recerca d'una major qualitat de vida i d'uns preus més assequibles. Cal destacar que Sant Joan encara manté un saldo migratori positiu amb la resta de l'Estat espanyol amb 77 persones vingudes en els darrers cinc anys"**.

El nostre convidat comenta que aquest creixement notable de Sant Joan, un municipi que actualment acull nou mil habitants, no ha significat **"un desastre urbanístic. Al contrari, ha crescut de forma bastant compacta, d'acord amb el pla realitzat l'any 1983, document que es pot qualificar de molt bo tenint en compte la seva data de redacció. L'arquitectura no ha estat tant reeixida, i es pot qualificar, a vegades, de desordenada. La parcel·la de cinc o sis metres de façana construïda per un particular per al seu ús propi dona un conjunt arquitectònic excessivament fragmentat, de volumetria, llenguatge i textura massa variats per donar una imatge de coherència urbana. En aquests moments s'està revisant el pla general d'ordenació, en què tenim la sort de comptar amb un equip d'urbanistes de gran nivell, que utilitzen una metodologia acurada que ja ha donat bons resultats, com per exemple en el pla general de Mataró. Els seus objectius són els d'ordenar el futur creixement fins a un sostre aproximat de quinze mil persones, la construcció de la façana al riu Cardener i del seu parc annex i el**

sanejament i millora de l'espai urbà actualment ja consolidat".

En Ferran Pelegrina ha format un estudi a Vic amb una visió d'equip que integra arquitectes, aparelladors, interioristes, enginyers, delineants i serveis administratius, i en què treballen de dotze a quinze persones, entre membres fixes i col·laboradors habituals. **"Treballem per tot Catalunya i ens hem especialitzat una mica en les administracions públiques, cosa que ens ha permès treballar en moltes modalitats d'edificació, tant a nivell de projecte com de direcció d'obra, així com en el desenvolupament de diferents figures de planificació i gestió urbanística"**.

El nostre personatge ha de resoldre qüestions urbanístiques sovint relacionades amb **"el patrimoni cultural que és el casc antic. La gran pregunta és: com donem vida a aquest espai tenint en compte que és un valor cultural a preservar i que el seu valor espacial sol entrar en contradicció amb la utilització dels vehicles i l'aparcament d'aquests. Hem de tenir en compte que l'edificació del casc antic mai té bones condicions d'il·luminació, ventilació o accessibilitat. Aquest dèficit d'habitabilitat queda compensat per la gran proximitat que té respecte de molts dels serveis que ofereix el centre del nucli urbà, així com pel fet més subjectiu però igualment trascendent de viure en espais de major riquesa cultural"**.

Pel que fa a construir noves àrees, és partidari de **"fer estructures de creixement més orgànic, que es posin de forma més tova damunt del territori i que permetin crear sistemes i infraestructures de serveis amb menor cost d'execució i, també, de manteniment"**.

En Ferran opina que **"és important utilitzar els mecanismes i les eines urbanístiques de la legislació vigent per garantir una transformació del sòl amb qualitat arquitectònica. En general crec que caldria que el sistema d'actuació fos el de cooperació i que la redacció s'efectués per part d'autèntics especialistes, amb visió i responsabilitat supralocal, és a dir, territorial com a mínim. També l'arquitectura ha de resoldre el tipus del futur, el fragment mínim arquitectònic que pot tenir entitat pròpia i liquidar, si pot, la ciutat de les mitgeres"**.

Aquest jove arquitecte ens ha aportat unes idees particulars sobre l'urbanisme i l'arquitectura que, segons ell, **"encara han de donar el seu fruit. Junt amb altres companys ens estem adonant que l'esforç que implementàvem sobre el llapis en els primers anys de professió era excessiu, i hem pres consciència que l'autocontrol porta a una millor arquitectura. Com a exemple, cal dir que en aquests moments cap dels meus companys amb deu o dotze anys de professió s'atreveix a elaborar un projecte tan singular com el del nostre propi habitatge perquè considerem que encara no hem madurat prou. Amb aquesta línia d'actuació, algunes obres comencen a portar-nos a resultats que podem considerar satisfactoris i que intuïm que suportaran bé el pas del temps i envelliran amb dignitat"**. Aquests resultats serien per aquest arquitecte la recompensa a la feina ben feta. Esperem que l'esperit d'autosuperació que l'empeny no cessi i continuï aportant noves idees a l'urbanisme i a l'arquitectura catalans.

“És important utilitzar els mecanismes i les eines urbanístiques de la legislació vigent per garantir una transformació del sòl amb qualitat arquitectònica”

Ferran Pelegrina - Vic (Osona)